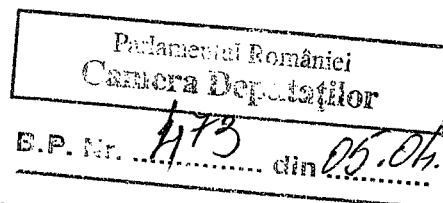
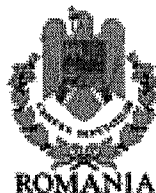
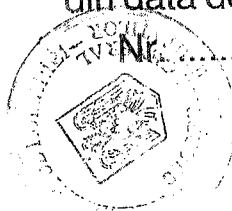

APROBAT

În ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților
din data de 08.04.2013

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 29 martie 2013
Nr. 40/214

INFORMARE

**privind participarea la Conferința informală privind rolul parlamentelor naționale
în cadrul unei politici, financiare, bugetare și economice, mai integrate, în
particular, în cadrul Semestrului European**

Copenhaga, 11 martie 2013

Conferința a fost organizată de către Comisia pentru afaceri europene a Parlamentului danez. Au fost invitați președinții comisiilor pentru afaceri europene din toate camerele parlamentelor naționale ale statelor membre.

Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților a fost reprezentată de domnul deputat Ovidiu SILAGHI, președintele comisiei.

În deschiderea lucrărilor, doamna Eva KJER HANSEN, președinta Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului danez, a explicat motivele care au determinat-o să organizeze dezbaterile. În acest sens a invocat absența unor propuneri substanțiale pentru asigurarea legitimității democratice a procesului de reformă a guvernărilor economice, care se desfășoară la nivelul Uniunii Europene, în special prin implicarea parlamentelor naționale, corespunzător rolului sporit conferit de Tratatul Uniunii.

Membrii parlamentelor naționale, fiind cei mai apropiați de cetățeni, trebuie să joace un rol important în stabilirea legăturii dintre acești cetățeni și procesul de luare a deciziilor atât din statul respectiv cât și la nivel european.

Comunicarea către cetățeni a unei viziuni clare și obiectivelor urmărite în legătură cu măsurile de consolidare fiscală adoptate de guverne pentru a contracara unele efecte ale crizei, nu a fost suficient de bine structurată, astfel încât s-a produs o deconectare semnificativă între cetățeni și guvernanți, la nivel național și implicit la nivelul Uniunii. Aceasta este o situație gravă, care amenință să submineze stabilitatea, creșterea economică, prosperitatea și în general, tot ceea ce s-a realizat în Uniune.

Se manifestă frecvent îngrijorarea că răspunsul Uniunii la criză a fost dominat de un inter-guvernamentalism sporit, în dauna metodei comunitare pe de o parte, și a parlamentarismului, pe de altă parte, ceea ce subminează evoluții instituționale esențiale introduse de Tratatul de la Lisabona.

Se poate spune că Semestrul European, care caută să “europenizeze” politicile economice naționale, a alterat raporturile dintre instituțiile Uniunii și parlamentele naționale, în domeniul guvernancei economice.

Ideea de a întări legitimitatea democratică și responsabilitatea prin accentuarea rolului parlamentelor naționale a fost acceptată în toate forurile recente și a devenit evident că parlamentele naționale ar trebui să-și susțină cauza, individual sau colectiv, pentru o implicare mai mare atât la nivel național cât și european și ar trebui să identifice modalitățile în care să atingă acest obiectiv. A precizat etapele Semestrului european, în care parlamentele naționale ar trebui să se implice: luna decembrie, Analiza Anuală a Creșterii, luna aprilie, Programele Naționale de Reformă și Programele de Convergență, luna mai, Recomandările Specifice de Țară, din luna iulie, implementare.

A propus ca dezbaterile să se concentreze pe definitivarea Uniunii Economice și monetare, Semestrul European, articolul 13 din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul Uniunii economice și monetare, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2013 (Pactul Fiscal), în special formatul Conferinței interparlamentare a parlamentelor naționale și Parlamentului European și dialogul politic din Uniunea Europeană.

A invitat la reflecție și dezbateri pe tema aplicării dispozițiilor propuse în cele două pachete de promovare a dialogului economic și a controlului global privind procesul intitulat „*Semestrul european al parlamentelor naționale și al Parlamentului European*”.

În continuare, domnul Mark HALLERBERG, profesor la Hertie School of Governance and Bruegel a prezentat modelele de legitimitate democratică, modalitățile de verificare a acestei legitimități în capitalele statelor membre și la Bruxelles, interacțiunea dintre capitale și Bruxelles.

A explicat că în trecutul apropiat, legitimitatea pe probleme economice provenea de la Consiliu, în măsura în care guvernele reprezentate acolo fuseseră alese în mod democratic. Tratatul de la Lisabona și Pachetul de șase acte legislative oferă Parlamentului European dreptul de a interveni în Semestrul european aproape în orice moment, Tratatul nu legitimează Parlamentul European să ia decizii de politică economică, rolul său fiind limitat la creșterea nivelului de conștientizare publică a deciziilor și la solicitarea de informații.

Pachetul de șase acte legislative și viitorul pachet de două propuneri legislative sporesc rolul Comisiei Europene în evaluarea legislației naționale. În special pachetul de două propuneri, conferă Comisiei posibilitatea de a se pronunța asupra proiectelor bugetelor naționale.

Parlamentele naționale pot interveni în dezbaterile guvernancei economice a Uniunii și prin metode clasice: acordare de mandat miniștrilor, pentru negocierile din Consiliul Uniunii, crearea de sub-comisii specializate, dezbaterile parlamentare a bugetelor

naționale, Programelor de Stabilitate și Convergență și Recomandărilor Specifice de Țară.

A prezentat modalitățile în care aceste dezbateri se organizează în Parlamentele naționale și ce acțiuni concrete s-ar putea întreprinde: participarea oficialilor Comisiei Europene la dezbaterile din Parlamentele naționale, activitatea în comisii mixte de afaceri europene și buget-finanțe, monitorizarea extinsă și dezbateri în cadrul Parlamentului European.

În cadrul discuțiilor, doamna Miapetra KUMPULA-NATRI, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului Finlandei a cerut clarificarea noțiunii de „poziție națională”, arătând că în țara sa „poziția națională” a guvernului este condiționată de cea a parlamentului.

Domnul Herman DE CROO, ministru de stat și membru al Comisiei federale pentru afaceri europene a Parlamentului Belgiei, a semnalat împrejurarea că în fiecare an se organizează 4-5 alegeri parlamentare în state membre, ceea ce face ca parlamentele naționale din celelalte state membre să fie nevoite să-și schimbe pozițiile, în funcție de pozițiile adoptate de noii parlamentari. În același timp, curțile supreme din statele membre au un rol diferit și ca substanță și ca intensitate a intervenției și pot deține, în unele cazuri, un rol important în formarea pozițiilor naționale, iar diferențele dintre stabilirea și utilizarea bugetelor naționale și a bugetelor locale din acele state poate juca de asemenea, un rol.

Profesorul HALLERBERG a răspuns că, în opinia sa, guvernele centrale poartă răspunderea tuturor acțiunilor din cadrul Semestrului european, chiar dacă guvernele și parlamentele regionale contribuie la adoptarea deciziilor de la nivel central.

Participanții au discutat și modalitățile concrete în care oficialii Comisiei Europene s-ar putea prezenta în fața parlamentelor naționale. Ar putea fi acceptată intervenția lor în dezbateri, sau li s-ar cere doar o informare a parlamentarilor naționali?

Doamna KJER HANSEN a explicat că în Danemarca nu ar fi acceptabil ca oficialii Comisiei Europene să participe la dezbaterile din plen, dar că acest lucru ar fi permis în comisii.

Doamna Christine MUTTONEN, prim-vicepreședintele sub-comisiei permanente pentru afaceri europene din Consiliul Național al Austriei, a arătat că teoretic, pare deplin realizabil să se organizeze prezența unor oficiali ai Comisiei Europene la dezbaterile din parlamentele naționale și că aceasta chiar se petrece la parlamentul austriac, dar și-a pus întrebarea ce altceva s-ar dori să se adauge acelei prezențe.

Domnul William CASH, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Camera Comunelor, a invocat necesitatea de soluționa înainte de orice alt subiect, „problema fundamentală”: ce este democrația și ce este legitimitatea democratică? În guvernanta economică, Regatul Unit are un principiu simplu: trebuie respectată primordialitatea parlamentului național, care reprezintă rădăcina democrației.

Domnul Phillipe MAHOUX, președintele Comisiei federale pentru afaceri europene a Parlamentului Belgiei a arătat că Tratatul de la Lisabona a conferit parlamentelor naționale instrumente de control importante, ca de exemplu mecanismul de alertă timpurie privind subsidiaritatea, a întărit poziția Parlamentului European și a inclus domeniul justiție și afaceri interne în competența Uniunii. În aceste condiții, participarea sistematică a unor oficiali ai Comisiei Europene la dezbaterile din parlamentele naționale ar putea fi interpretată și ca o restaurație a inter-guvernamentalismului.

Discuțiile au continuat în formatul unei mese rotunde, sub titlul: Actori proactivi într-o cooperare parlamentară consolidată.

Au introdus teme de dezbatere și au moderat discuțiile domnii Dominic HANNIGAN, președintele Comisiei comune pentru afaceri europene a Parlamentului Irlandei, Ben FAYOT, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului din Luxemburg și Gediminas KIRKILAS, președintele Comisiei pentru afaceri europene a Parlamentului Lituaniei.

Domnul Dominic HANNIGAN a admis realitatea care a condus la organizarea conferinței informale, respectiv lipsa de dezbateri și implicit de soluții concrete în legătură cu rolul parlamentelor naționale în mecanismul Semestrului european.

A precizat că problema conferinței prevăzută la articolul 13 din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul Uniunii economice și monetare, va fi finalizată în Irlanda, în luna aprilie a anului în curs.

Domnul Ben FAYOT a opinat că implicarea mai susținută a parlamentelor naționale în Semestrul european nu va provoca efectul invers al amplificării inter-guvernamentalismului.

Probleme de mare anvergură privind Uniunea economică și monetară reală și Uniunea fiscală rămân de competența parlamentelor naționale, deși acestea se implică cu o intensitate diferită.

Existența în Pactul fiscal a prevederii relative la conferința inter-parlamentară nu este suficientă. Ar fi necesar ca fiecare parlament național să dispună de minimum doi membri experți în probleme economice, care să poată discuta de la egal la egal cu reprezentanții Comisiei Europene și ai guvernului. Expertiza ar trebui să fie mai importantă decât mesajul pentru mass-media.

Schimbul de bune practici ar trebui să fie un obiectiv principal al conferinței inter-parlamentare.

Domnul Gediminas KIRKILAS a amintit că statele membre fondatoare au avansat deja o propunere de organizare a conferinței inter-parlamentare prevăzute la articolul 13 din Tratat, dar fără să ofere detalii.

A subliniat și preocuparea statelor din afara zonei euro de a rămâne implicate în dezbaterile și deciziile care privesc această zonă.

Domnul Herman DE CROO a abordat subiectul din perspectiva alocărilor bugetare: „dreptul pungii” („the right of the purse”). Ar trebui reglată relația dintre parlamentele naționale și Parlamentul European, în sensul că nici una dintre părți nu ar trebui să se considere complet legitimă. Este nevoie de proceduri de dialog și „umilință”. Nici problema situației în care un parlament național s-ar opune măsurilor propuse la nivel european, nu este rezolvată.

Domnul Ben FAYOT a menționat că Uniunea Europeană este o uniune voluntară și cine nu o acceptă o poate părăsi. A arătat că s-a opus [probabil în cadrul lucrărilor Convenției pentru viitorul Europei] propunerii domnului Giscard d'Estaing de a se constitui o a treia Cameră, la nivelul Uniunii, anume cea a parlamentelor naționale. A precizat că nu este un adversar al colaborării dintre parlamentele naționale și Parlamentul European, dar

parlamentele naționale trebuie să rămână conștiente de puterea lor și să arate aceasta atât instituțiilor Uniunii, cât și propriilor cetățeni.

Doamna Gabriela CREȚU, reprezentând Senatul României, a subliniat că pare să existe la nivelul Uniunii, o agendă prefabricată (ready made agenda) a afacerilor europene: Pactul fiscal, Pachetul de șase propuneri, Pachetul de două propuneri, au adus austeritate.

Tradițional, politicienii erau în favoarea cheltuirii, în timp ce economiștii erau împotriva. Acum pare că raportul s-a inversat. A adresat ca subiect de reflecție identificarea momentului zero și a locului, în care a început să se schimbe agenda Uniunii, pentru că în mod clar, ea nu este agenda cetățenilor Uniunii.

Referindu-se la conferința inter-parlamentară prevăzută de art. 13 al Pactului fiscal, reprezentantul Senatului olandez a prezentat punctul de vedere conform căruia, conferința nu trebuie să aibă un caracter decizional. Ar trebui să fie formată din cel mai mic număr posibil de parlamentari și nu este nevoie de un secretariat propriu. Nu ar fi necesară nici o sub-conferință a statelor din zona euro, de vreme ce nu ar fi investită cu putere de a adopta decizii.

Domnul Phillipe MAHOUX a avertizat că s-a discutat deja timp de doi ani și jumătate despre organizarea conferinței pentru politica comună externă și de apărare a Uniunii, pentru a înlocui Adunarea Parlamentară a Uniunii Europei Occidentale. Conferința prevăzută de art. 13 nu ar trebui să aibă rol de control. COSAC și PESC sunt și așa destul. Se cheltuiesc bani și timp.

Domnul HANNIGAN a răspuns că la reuniunea plenară a COSAC din iunie, problema Conferinței de la art. 13 va fi abordată din perspectiva celor stabilite la Conferința președinților parlamentelor naționale din aprilie.

Domnul Ben FAYOT a subliniat că art. 13 al Pactului fiscal nu ar trebui să creeze un nou COSAC.

Domnul Lajos MILE, vicepreședinte al Comisiei pentru afaceri europene din parlamentul maghiar a arătat că discuția se poartă la nivelul COSAC, în conferințele informale de la Copenhaga (26 noiembrie 2012 și 11 martie 2013), Comisia pentru afaceri constituționale a Parlamentului European și Conferința președinților parlamentelor naționale din aprilie. Este necesară coordonarea și sincronizarea acțiunilor între toate forurile menționate. Cadrul instituțional și legislativ al Uniunii ar trebui folosite și pentru instituirea Conferinței de la articolul 13. Participarea statelor membre non-euro este dorită de acestea. Controlul democratic ar trebui realizat în cadrul grupului care a lansat propunerile respective.

Lordul BOSWELL of Aynho, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Camera Lordilor, a opinat că datoria parlamentarilor este de a îmbunătăți procedurile de examinare parlamentară a propunerilor Uniunii. Este nevoie de o structură simplă, bazată pe „mașinăria” existentă pentru că se aplică programe de austeritate. Comunicarea electronică ar reduce costurile.

Domnul Roman JAKIC, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Consiliul Național sloven, a arătat că nu este nevoie de o nouă structură, iar componența delegațiilor la Conferința art. 13 ar trebui să fie atributul parlamentului respectiv. În Slovenia, parlamentul contribuie la formarea poziției guvernului, de aceea, la întrebarea „cine sunt actorii pro-activi?”, răspunsul este: „noi înșine”. Bunele practici trebuie să fie baza acțiunii.

Reprezentantul Senatului ceh a arătat că și situația politică din statele membre joacă un rol însemnat, în țara sa, la Senat fiind o majoritate pro-europeană, în timp ce la Camera Deputaților există 2 componente opuse în gruparea de la putere.

Reprezentantul parlamentului eston și-a făcut cunoscută opțiunea pentru utilizarea COSAC, pentru organizarea conferinței art. 13.

Doamna Christine MUTTONEN a avansat propunerea de a se include conferința președinților comisiilor de finanțe, în conferința art. 13. Dificultatea ar fi totuși de a integra componentele care nu țin de finanțe, respectiv problemele de muncă și cele sociale.

Domnul FAYOT și-a exprimat insatisfacția față de formatul Conferinței pentru PESCE/PESA, care are prea mulți membri și unde „fiecare vine și își citește discursul”.

Domnul DE CROO a arătat că în parlamentul belgian, în Comisia federală pentru afaceri europene, afilierea politică, sunt lipsite de importanță, comisia are ședințe comune cu alte comisii în mod frecvent, iar calitatea persoanelor care participă la dezbateri este fundamentală pentru a viza rezultate.

Domnul Raymond KNOPS președintele Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Reprezentanților din Olanda, a arătat că nu este favorabil creării de noi structuri inter-parlamentare și că, tot în ideea asigurării eficienței acțiunilor, ar trebui organizată interacțiunea și la nivelul secretariatelor Comisiilor pentru afaceri europene.

Domnul HANNIGAN a cerut precizări relative la propunerea de a se organiza conferința art. 13, în cadrul COSAC, unde ar fi necesar un parlamentar specializat în probleme economice și financiare. S-a stabilit că ar fi potrivit formatul 1+1 (președinte+expert) pentru fiecare comisie.

Lordul BOSWELL a contestat ideea de mai sus, susținând că nu ar trebui transformat COSAC într-o adunare de tehnicieni, fiind preferabil formatul cu parlamentari „de vârf”.

Domnul KNOPS a precizat că ar fi utilă perfecționarea comunicării între membrii COSAC, inclusiv prin video-conferințe.

Și reprezentantul Senatului austriac și-a exprimat opțiunea pentru o comunicare mai bună între comisiile pentru afaceri europene, fie și pentru stimularea reacției comune din cadrul mecanismului de alertă timpurie al subsidiarității. S-ar putea aduce și conferința art. 13, în cadrul COSAC.

Doamna Gabriele MOLITOR, vicepreședintele Comisiei pentru problemele Uniunii Europene a Bundestagului german, a opinat că o modalitate de sporire a rolului parlamentelor naționale este însăși perfecționarea COSAC. A recurs la exemplul participării la Consiliul European unde reprezentarea este în funcție de temele ordinii de zi. O jumătate de zi după încheierea reuniunii COSAC a putea fi rezervată problemelor art. 13.

Domnul KNOPS a adăugat că pentru o mai mare eficiență ar fi necesar ca deciziile adoptate să fie urmărite, eventual prin crearea unei infrastructuri informale.

Dezbaterile a continuat pe atelierele:

1. Conferința art. 13
2. Semestrul național; întărirea dialogului politic
3. Asigurarea continuității în cooperarea dintre parlamentele naționale
4. Grupuri de interes

Ideile reținute ca fiind esența contribuțiilor de la primul atelier, au fost: necesitatea adoptării unei decizii cât mai rapide privind organizarea Conferinței inter-parlamentare prevăzute la art. 13 din Pactul fiscal; încurajarea delegaților parlamentelor naționale la Conferința președinților din aprilie, de a aborda întreaga problematică a noii conferințe, adică nu doar mărimea delegațiilor ci și scopul și substanța; decizia asupra componenței delegației să aparțină fiecărei Camere; conferința să fie deschisă tuturor parlamentelor naționale; posibilitatea de a folosi infrastructura COSAC, inclusiv a secretariatului și eventual, extinderea cu o zi suplimentară, de preferință a conferinței președinților, care are avantajul calendarului adecvat Semestrului european; organizarea de reuniuni ale parlamentelor naționale, înainte de conferință.

La cel de-al doilea atelier au fost consemnate următoarele propuneri: analiza programării pașilor din Semestrul european și asigurarea unui timp suficient pentru fiecare structură pentru a examina documentele; crearea de rețele ale parlamentarilor naționali și parlamentarilor europeni conform afilierii politice; organizarea de vizite la comisarii europeni, a delegaților centrelor de interes de la nivelul parlamentelor naționale; organizarea unei dezbateri serioase asupra temelor fundamentale privind democrația și Uniunea Europeană.

Al treilea atelier a formulat propuneri prin care se promovează COSAC ca principal for, inclusiv pentru conferința art. 13, prin extinderea cu ½ de zi sau o zi; opțiunea pentru reuniunea președinților COSAC, pentru a include dezbaterile noii conferințe, întrucât sunt organizate mai devreme și permit participarea la întregul proces al Semestrului european și recursul la parlamentari specializați în probleme economice; organizarea de reuniuni ale parlamentelor naționale, dedicate unor teme anume și promovarea acțiunilor de diplomatie parlamentară bilaterale; sporirea contribuției secretariatului COSAC și a reprezentanților permanenți ai parlamentelor naționale la Parlamentul European; reformarea reuniunilor COSAC, pentru a le spori eficiența.

Participanții la cel de-al patrulea atelier au recomandat concentrarea pe inițiativele actuale și viitoare al Uniunii, pe teme instituționale sau de substanță; organizarea unor reuniuni informale de mici dimensiuni, flexibile, încurajând discuții deschise, fără concluzii formale, care, dacă ar identifica teme de interes general, să coopteze și celelalte parlamente naționale la dezbateri; evitarea competiției cu structuri interparlamentare existente; invitarea comisarilor europeni, pentru temele „mari”: propuneri ale Comisiei privind viitorul Europei, acte delegate, Uniunea bancară, Acordul transatlantic comercial și de investiții.

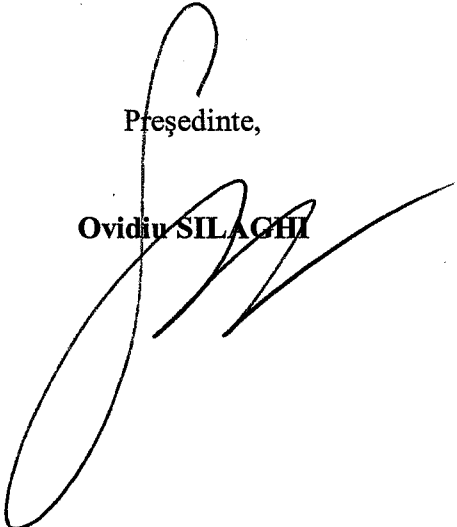
Dintre intervențiile participanților, reîntorși în reuniune plenară, reținem propunerile de se organiza reuniuni ad-hoc (crush meetings) între reuniunea președinților și reuniunea plenară a COSAC (Herman DE CROO); de a se exclude din agenda COSAC a prelegerilor (lectures) comisarilor europeni, de fapt monologuri care încarcă inutil agenda și se ajunge ca „oameni care au ceva de spus” să primească doar un minut (William CASH); de a se acționa ca reuniunile COSAC să devină „un pic mai interesante” (a little

bit more exciting) prin abordarea critică a unor propuneri ale UE și prin realizarea unui dialog și nu doar a unei intervenții, urmată de răspunsul invitatului respectiv (Lord BOSWELL); creșterea eficienței prin utilizarea tehnicilor moderne și prin organizarea comunicării și la nivel de consilieri (Raymond KNOPS); promovarea unor reuniuni dedicate exclusiv parlamentelor naționale, fără participarea Parlamentului European (Ben FAYOT); descurajarea stereotipului de a se emite „contribuții” sau/și „concluzii”, în mod pur formal („fiecare participant se întoarce acasă cu propriile idei”), în detrimentul unei dezbateri sincere care să impună abordări comune (Miapetra KUMPULA-NATRI).

Doamna Eva KJER HANSEN a anunțat că se va redacta o scrisoare de recomandări destinată Reuniunii președinților parlamentelor naționale, care va avea loc la Nicosia, în luna aprilie 2013.

Președinte,

Ovidiu SILAGHI

Redactat: DM